

[Rosing.]

jeg i denne forbindelse fremhæve, hvor kærligkomne disse penge er, både fra Den europæiske Investeringsfond og Den sociale Fond, til brug for erhvervsuddannelse, omskoling, udvidelse af Knud Rasmussens højskole, specialarbejderuddannelse, forbedring af kommunikationsforholdene m. v. i Grønland. Jeg vil derfor håbe, at de hos EF ansøgte og bevilgede penge til løsning af bestemte opgaver i Grønland vil blive tilstillet adressaten.

Johan Nielsen (S):

Jeg er meget enig med fhv. statsminister Hilmar Baunsgaard, når han siger, at statsminister Anker Jørgensens åbningstale var en klog tale. Jeg synes også, at det var en meget, meget klog tale. Jeg var meget glad for det lille afsnit om Færøerne, som fortalte mig, at jeg stadig møder det samme frisind blandt mine partifæller og blandt danske politikere, som jeg har mødt, siden jeg i 1960 for første gang blev medlem af det høje ting.

Det er jo en kendsgerning, som hr. Jes Schmidt sagde, at den danske stat ikke er nogen national helhedsstat. Den består af det danske folk og et tysk element nord for grænsen og grønlænderne mod nord og så os færinger i centrum. Nu er vi færinger yderst beskedne mennesker, selv om vi ligger i centrum, så det kunne ikke falde os ind at kræve, at Hendes Majestæt Dronningen skulle flytte op og bo i Tórshavn, lige så lidt som det kunne falde os ind at kræve, at folketinget skulle vælge Tórshavn. Vi har jo lagt tinget deroppe, og det færøske lagting er den højeste autoritet for alle færinger.

Men når det er sagt, så må vi huske på, at der jo skal tages særlige hensyn til de forskellige nationer inden for riget.

Jeg sad forleden dag og tænkte på det ejendommelige i, at vi i fjernsyn og radio bogstavelig talt bliver tiet ihjel. Når jeg kommer ud for at tale om Færøerne — og det gør jeg ofte og mange steder — så møder jeg en sådan uvidenhed, at det ryster mig, men, som de siger til mig, hvad kan vi vide f. eks. om Færøerne? Du fortæller os aldrig nogen sinde noget i fjernsyn eller radio, og det er rigtigt. Når det drejer sig om Færøerne, så er der tavshed, og det er der vist også om Grønland og om det tyske

mindretal. Det er måske nok forståeligt, men man skal alligevel passe på, for tænk, hvis vi en dag fik det indfald, at vi ville danne en gruppe. Vi var med det samme 5 medlemmer, som sad nogenlunde fast i sadlen, og vi har jo oplevet før, at en gruppe på 5 medlemmer kan komme til at få afgørende betydning i dansk politik.

Nu tror jeg ikke, at der foreløbig er tale om det, men som sagt var jeg glad for afsnittet om Færøerne, fordi jeg stoler på, at jeg vil møde forståelse, og jeg får brug for den. Jeg tænker her f. eks. på bistandsloven, som kommer til at gælde for Syddanmark fra den 1. april. Jeg vil meget gerne have, at den også kommer til at gælde for Færøerne. Jeg har talt med den hjemlige socialminister om det, og jeg har sagt til ham, at med det kendskab, jeg har til vor statsminister og vor socialminister, så får vi vel ingen problemer med at få Danmark til at opfylde forpligtelserne.

Jeg har brug for forståelse. Nu nævnedes min kollega, hr. Patursson, det med NATO. Vi på Færøerne føler, at vi ikke har haft bud efter NATO, og vi kan bestemt ikke lide at spise kirsebær med de store.

Jeg har brug for forståelse med hensyn til dødsstraffen. Jeg er modstander af dødsstraf, og hvis der er nogen — nu kan jeg ikke huske, hvordan man stemte her i det høje ting — som stemte for, at vi skulle bevare dødsstraffen og alligevel protesterer mod, hvad der sker i Spanien, ja, så vil jeg sige . . . nej, jeg må for resten ikke bruge det udtryk fra denne høje talerstol.

Jeg får brug for forståelse, når det drejer sig om vores fiskeriproblemer. Jeg er langt hen ad vejen enig med min kollega, hr. Patursson, men knap så enkelt er problemet ikke, som han fremstillede det. Hvis vi sætter f. eks. englænderne stolen for døren og siger, at de overhovedet ikke må komme ind på færøsk territorium, ja, så er det kun naturligt, at de sætter os stolen for døren, så vi overhovedet ikke må komme ind på engelsk territorium, og dér fisker vi en hel del. Hvis vi optræder sådan over for de andre lande omkring Nordsøen, så risikerer vi at blive udelukket af Nordsøen, og dér har vi i den sidste tid fanget meget.

Vores problem er så indviklet, at vi ikke kan løse det alene. Vi må løse det sammen med Danmark, og dér har jeg som sagt den